

bære dette Tab. Altsaa maa de to sidste Punkter falde bort. Salmen har Manden jo faaet Erstatning for, ialtsald den, man mente, der tilkom ham, og med Hensyn til Rensningen af Staldene gjælder det, jeg ansøgte. Som Følge deraf trækker han de to Summer fra og kommer da efter sin egen Beregning til det Resultat, at han kunde have Krav paa en Erstatning af 2,608 Kr. Ærede Medlemmer ville maasse erindre, at Loven af 29de December 1857 gaa ud paa, at, naar Kreaturer findes angrebne enten af den ondartede Lungesygdom eller Kvæggæst og blive nedslagtede, faar Eieren to Trediedele af den ansatte Værdi. Der bliver udnævnt 3 Lagationsmænd, som udnævnes af Politimesteren. Ære Kreaturerne derimod ikke angrebne, faar Eieren den fulde Værdi. Kjøbmanden har altsaa for de nedslagtede Malkekøer, som han omtaler i Andragendet, faaet fuld Værdi. Man tør vel antage, at han i saa Henseende har faaet fuld Erstatning, da Lagationsmændene, efter hvad der foreligger fra forskjellige Sider, just ikke ere tilbøjelige til at være karrige, naar slige Uheld indtræffe. Det tør jeg nok sige, at, efter hvad der foreligger fra forskellige Sider, er det en almindelig Tendents, og det vilde da ogsaa være mærkeligt, om Lagationsmændene ikke skulde sætte fuld Værdi. Altsaa, i saa Henseende er Bedkommende fuldt ud tilfredsstillet. Derimod med Hensyn til det Andet, han omtaler, dels at han i to Maaneder har været afflaaret fra at sælge Mælk, og dels, at han har lidt et meget betydeligt Tab ved Børrnen, som han anslaar til 1,600 Kr., da skal Flertallet dertil bemærke, at det vilde være en meget vanstelig Ting saa lang Tid efter at komme ind paa at yde Erstatning alene efter Mandens eget Sjøn og Opgivende, uden at der foreligger den mindste Lagation for, om det forhold sig rigtigt, men tilmed vil det heller ikke være i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning. Da vi jo nu desværre have ondartet Lungesyge baade her og der, vil det sikkert nok være en farlig Vej at komme ind paa her i dette Tilfælde saa lang Tid bagefter imod den bestaaende Lov at gaa til at erstatte saadanne indirekte Tab. Skal der gjøres Noget i saa Henseende, maa man dog vistnok gaa ud fra, at Loven skal revideres, og jeg skal da tilføje, at, hvis man f. Ex skulde komme til det Resultat, at Loven skal revideres, hvad jo Finantsudvalget flere Gange har udtalt sig for, kunde man jo naturligvis tage under Overveelse, hvad der saa var at gjøre ved de Tilfælde, der vare gaaede forud; men det er ingenlunde afgjort, at man vilde komme til at revidere Loven i den Retning, at Manden fik Erstatning, derom veed man Intet. Det er kun Loven i sin Almindelighed, man ønsker revideret. Da der desværre er blevet Brug for Loven i en Udstrækning, som man neppe havde tænkt sig, dengang den blev givet, saa er det ganske naturligt, at der kan være forskellige

Punkter, som trænge til nærmere Overveelse. Loven har ogsaa, saavidt jeg huffer, faaet et senere Tillæg. Flertallet har altsaa dels i Betragtning af de foreliggende Omstændigheder, dels ogsaa af Hensyn til Følgerne ikke kunnet gaa med til at henvise det nævnte Andragende. Naturligvis kan man jo meget godt erkende og se, at det er et meget stort Tab, denne Mand har lidt, men der er jo flere, hvem den samme Skjæbne er overgaaet ved Naturforholdenes Magt. Jeg kan ikke undlade at bemærke ved denne Leilighed, netop da det er en Sag, som har en saa om sig gribende Betydning, at det maa anses for pnsfeligt, at man iagttaget tilbørlig Forsigtighed til alle Sider. Det er mig saaledes bekendt, at Professor Wagge i et Foredrag, han har holdt ude paa Landbohøjskolen, har nævnt, at, naar Temperaturen paa de aabne Kreaturvogne synker ned under 4 Grader, fremkalder det en Sygdom, som ligner Lungesyge, uden at være det. Det vil være en Grund for den høitærede Minister til at sørge for, saavidt det staar i hans Magt — og det gjør det jo i alt Fald tilbørlig efter den Bevilling, der er vedtagen til Kreaturvogne — at forhindre Sligt. Naar en anset Videnskabsmand siger, at Sligt kan indtræffe, er der jo Grund til at søge at fjerne saadanne Muligheder. Det Flertallet altsaa naturligvis kan erkende, at denne Mand har lidt et Tab, tør man dog af de Grunde, jeg her har angivet, ikke gaa med til at foreslaa Henvisning til Indenrigsministeren af dette Andragende efter de ophyste Omstændigheder.

Tauber: Jeg har tillige med 2 andre Medlemmer tilladt mig at foreslaa det sidste omtalte Andragende henvist til den meget ærede Indenrigsminister, og jeg skal tillade mig nærmere at begrunde, haarsfor jeg for mit Bedkommende har stillet dette Forslag. Det er nu anden Gang, at dette Tilfælde møder os i nærværende Samling, naar jeg regner den fra Nigsdagens ordinære Aabning, og netop denne Øjntagelse af dette Tilfælde maa vække Betænkelse ved at følge den Vej, som blev fulgt i den forrige Del af Samlingen. Det viser, at det ikke er et enkelt staaende Tilfælde, som man maasse kunde høre paa ved at tage Hensyn dertil ved Revisionen af Loven, men at det indtræder atter og atter, hvergang disse Forhold forekomme. Jeg vill leilighedsvis bemærke, at, dersom vi her skulde komme til et andet Resultat end i det foregaaende Tilfælde, antager jeg ogsaa, at Thinget med Hensyn til det foregaaende Tilfælde, Tilfældet paa Tjen, vil stille sig noget anderledes, end det stillede sig i den foregaaende Del af Samlingen, saaledes at man i dette Tilfælde ikke vil henvise til en Revision af den paagjældende Lov i Almindelighed, men vil tage særligt Hensyn dertil. For nu at holde mig til det foreliggende Tilfælde skal jeg tillade mig at udtale, at der ikke ved en Revision